

Tisztelt Igazgatónom, kedves Margitka.

Szinetár Miklós rendezővel való megbeszélésem szerint, e hó 22.napját a ráosztott szerepnek szentelve, leültem íróasztalomhoz, hogy a szereppel foglalkozzam. Most éjjél elmúlt és a hosszú órákon át való töprengés, akarat, ambíció, rutin és a nekem adatott képesség latba vetésével sem jutottam más eredményre, minthogy megírjam ezt a levelet és megkérjem Önt, olvassa azt el megértéssel.

Amilyen boldogsággal gondoltam arra-midőn múlt év augusztusán a Fővárosi Operett Színház kötelékébe léptem-hogy a színház hasznos tagja leszek, olyan szomorúsággal tölt el az a körülmény, hogy immár másodszor kerülök olyan helyzetbe, mint pályám alatt még soha.

Ha azt mondom, hogy ^frestellem magam, akkor csak enyhítve fejezem ki érzésem megjelölését, mert ha absolute őszinte lennék, azt kellene írnom, hogy szégyenlem magam. Elsősorban azért, mert fizetésemet idáig munka nélkül vettem fel. Mentségemre legyen mondva, hogy a szezon elején csak Pécsi barátunk unszolására mentem a pénztárhoz, hogy két-hónapi illetményemet átvagyem, megkönnyítvén ezzel az adminisztrációt. Másodszor azért kell lelkiismeretfurdalást éreznem, mert egy intézmény tagja vagyok immár fél éve és még nem tudtak használni.

Most el kellene játszanom egy szerepet, mely a legkisebb nüanszában sem nekem való, kivéve azt az egyetlen vizuális helyzetet, hogy partnerem Zentay Anna lenne, így természetünkél fogva megjelenésünkkel Zero-Huru figuráit idéznénk elő, mely, bár pillanatnyilag hatásos, de semmi esetre sem képezi a Föv.Op.Színház művészi törekvéseit és az enyéimet sem.

A szerep kimondottan fiatal, paraszt siheder, mely 50 évvel a vállamon nem nevezhető rámszabott figurának, annál is inkább, mert

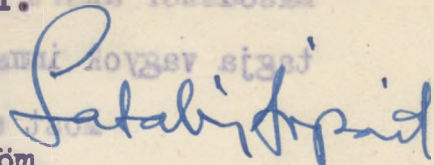
még továbbint ifjanc koromban sem feleltem meg hasonló szerepek betöltésére.

Hay Gyula készségesnek mutatkozott a szerep rámvaló átírására, de a kapott anyagból ítélve - erre képtelen, ami számomra nem meglepetés, mert a darab nem csak, hogy nem kívánja, hanem egyenesen ellenszegül annak, hogy Andris figurája bármily vonatkozásban másképp alakuljon. Ha ez lehetséges volna, akkor már eredetileg, minden "átírás" nélkül is más hivatást töltene be a szerep a darab folyamán. Az, hogy a szerep mennyire nem nekem való, bizonyítja az, hogy eredetileg is másra gondoltak a kivitelezésére és nem rám. A legnagyobb igyekezettel sem tudnám a figurát jól megoldani. Ha én játszánám, a darabnak nem használna, nekem pedig ártana és biztos vagyok benne, hogy Margitka egyiket sem kívánja. Én a Margitka igazgatása alatt működő Főv. Op. Színházban ezzel a szereppel erős handycappal indulnék /Latabár/ és tönkretenném azt, amit egy nekem való szereppel elérni szeretnék. Hő óhajom, hogy legközelebbi fellépésemnél se csalódjék bennem sem a színház, sem a közönség.

Kérem Margitkát, térjen vissza eredeti elgondolásához és Andris szerepét a szerep kívánta nálam jóval fiatalabb színészre ossza /aki melleleg jó népi figura is, megkímélvén engem egy áldatlan ügytől. Lelkiismeretemen könnyitek, ha felajánlom legközelebbi foglalkoztatásomig egy fizetés nélküli szabadság megoldását.

Bocsásson meg Margitka, hogy soraimmal feltartottam és gondot okoztam. Kérem, vizsgálja meg a szerepet az én szemszögemből is és meggyőződésem, hogy akkor döntése az én nézetemmel fog találkozni.

Kézcsókkal hive,



hogy soraim félreértésre ne adhassanak okot, közlöm, hogy március közepén megszűnnek vidéki vendégszerepléseim, tehát nem abból a célból kérem szerepeltetésem eltekintését, hogy mellékesen kereshessek.

Budapest, 1955, febr.